

SFS 1999:1342

Utkom från trycket
den 27 december 1999

Förordning om ändring i förordningen (1992:403) om kommunal vuxenutbildning;

utfärdad den 16 december 1999.

Regeringen föreskriver¹ i fråga om förordningen (1992:403) om kommunal vuxenutbildning

dels att 1 kap. 2, 5 a och 6 §§, 2 kap. 6 och 17 §§ samt 4 kap. 10 och 11 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i förordningen skall införas en ny paragraf, 4 kap. 11 a §, av följande lydelse.

1 kap.

2 §² I denna förordning avses med

arbetsplatsförlagd utbildning: kurspanelagd utbildning som genomförs på en arbetsplats utanför skolan

kärnämnen:

1. inom grundläggande vuxenutbildning: ämnena svenska eller svenska som andraspråk, engelska, matematik och samhällskunskap, och

2. inom gymnasial vuxenutbildning: detsamma som avses med kärnämnen i 1 kap. 2 § första stycket gymnasieförordningen (1992:394) i dess lydelse före den 2 januari 2000 dock med undantag av idrott och hälsa samt estetisk verksamhet.

Den som har det ledningsansvar som enligt 2 kap. 2 § skollagen (1985:1100) vilar på rektorn skall också benämnas rektor.

5 a §³ Av kursplanen för varje kurs inom gymnasial vuxenutbildning skall det framgå hur många gymnasiepoäng kursen omfattar. Om styrelsen för utbildningen delar upp en sådan kurs på flera delkurser, skall styrelsen bestämma hur många gymnasiepoäng som hänför sig till varje delkurs. För orienteringskurser beräknas inte gymnasiepoäng.

Gymnasiepoäng för ämnen skall beräknas enligt 5 kap. 4 c § skollagen (1985:1100) i dess lydelse före den 1 januari 2000.

I fråga om gymnasiepoäng för ämnesanknuten praktik och i de fall styrelsen för utbildningen beslutat om ett högre timtal för en kurs än vad som motsvarar antalet gymnasiepoäng enligt kursplanen skall 1 kap. 9 § andra

¹ Jfr prop. 1998/99:110, bet. 1999/2000:UbU5, rskr. 1999/2000:15.

² Senaste lydelse 1994:1462.

³ Senaste lydelse 1997:606.

stycket gymnasieförordningen (1992:394) i dess lydelse före den 2 januari 2000 tillämpas.

6 §⁴ I timplaner finns riktvärden för undervisningens omfattning.

Timplanen för grundläggande vuxenutbildning har den lydelse som framgår av bilagan till denna förordning.

Timplaner för påbyggnadsutbildningar fastställs av Statens skolverk.

För den gymnasiala vuxenutbildningen används de timplaner som framgår av bilaga 2 till skollagen (1985:1100) i dess lydelse före den 1 januari 2000, med de uppdelningar som görs av Statens skolverk enligt 5 kap. 1 § gymnasieförordningen (1992:394) i dess lydelse före den 2 januari 2000.

2 kap.

6 §⁵ Gymnasial vuxenutbildning får förekomma i alla ämnen som finns i gymnasieskolan med undantag av vad som där hör till specialidrott.

Specialarbete får inte förekomma i komvux.

I anslutning till kurser som får förekomma på gymnasieskolans naturvetenskapsprogram och samhällsvetenskapsprogram får styrelsen för utbildningen besluta att ämnesanknuten praktik skall anordnas.

17 §⁶ En kommun som har tagit in en sökande från en annan kommun som elev på en påbyggnadsutbildning har enligt bestämmelserna i 18 och 19 §§ rätt till ersättning för sina kostnader för elevens utbildning från den kommun som var elevens hemkommun vid tidpunkten för beslutet om intagningen till utbildningen. Detsamma gäller för ett landsting som har tagit in en elev till en sådan utbildning.

4 kap.

10 §⁷ Rätt till slutbetyg från gymnasial vuxenutbildning har den som har slutfört

1. samtliga kärnämneskurser, och

2. andra kurser eller delkurser som enligt kursplanerna uppgår till sammanlagt minst 1 400 gymnasiepoäng eller minst 1 450 gymnasiepoäng, om det i slutbetyget tas in betyg på kursen Idrott och hälsa B enligt Statens skolverks föreskrifter om tim- och kursplaner för gymnasieskolan samt kursplaner för gymnasial vuxenutbildning och om betygskriterier för nationella kurser i gymnasieskolan och inom gymnasial vuxenutbildning (SKOLFS 1997:3).

Den som har slutfört kurser eller delkurser utöver vad som följer av första stycket har rätt att välja vilka kurser eller delkurser utöver kärnämneskurserna som skall ingå i slutbetyget.

Har styrelsen för utbildningen fastställt ett högre timtal än vad som motsvarar antalet gymnasiepoäng för en kurs, får i antalet gymnasiepoäng enligt första stycket 2 ingå poäng motsvarande det högre timtalet, om eleven har slutfört kursen. I antalet poäng får också ingå tid för ämnesanknuten praktik.

⁴ Senaste lydelse 1999:4.

⁵ Senaste lydelse 1995:881.

⁶ Senaste lydelse 1996:338.

⁷ Senaste lydelse 1996:1500.

För utökat timtal och ämnesanknuten praktik får dock ingå högst 110 gymnasiepoäng.

Om tid för ämnesanknuten praktik ingår, skall det anges till vilken eller vilka kurser som praktiken varit anknuten.

I slutbetyget skall elevens gymnasiepoäng specificeras. Gymnasiepoängen skall beräknas enligt vad som följer av 1 kap. 5 a §.

11 §⁸ I slutbetyg som avses i 10 § får betyg tas in från gymnasial vuxenutbildning i komvux och statens skolor för vuxna samt från gymnasieskolan eller motsvarande på de kurser som får förekomma i gymnasial vuxenutbildning.

I slutbetyget får dock inte ingå betyg på en delkurs om eleven har fått ett sammanfattande betyg på kursen i dess helhet eller betyg på kurserna Estetisk verksamhet och Idrott och hälsa A enligt förordningen (SKOLFS 1994:9) om kursplaner i kärnämnen för gymnasieskolan och den gymnasiala vuxenutbildningen.

11 a § Om ett betyg på en lokal kurs skall ingå i slutbetyget, skall kursens innehåll och omfattning framgå av slutbetyget.

För den som har flera betyg från samma eller en jämförbar kurs skall det högre betyget tas in i slutbetyget.

Ett betyg som har satts mer än åtta år före slutbetyget får tas in i slutbetyget endast om rektorn på grund av särskilda skäl medger det.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

2. Äldre bestämmelser om ersättningsskyldighet i 2 kap. 17 § gäller fortfarande för utbildningar som har påbörjats före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

INGEGERD WÄRNERSSON

Magnus Eriksson
(Utbildningsdepartementet)

⁸ Senaste lydelse 1994:55.

